

În răcoarea dimineții

Caianemus

În răcoarea dimineții
Aer proaspăt când inspir,
Conectată la natură
În bucurie mă resimt.

Zi de vară este acum
C-o căldură ca nicicând,
Arșiță-i cam peste tot
Căci ploaie cam nu-i deloc.

De aceea mă trezesc,
Aerul îl prețuiesc,
Îl inspir, mă joc în el
Și mă bucur de ce-i el.

Dimineața dis de tot
I-o mireasmă de la flori -
E atât de-ncântător
Că ador să fiu în zori.